

JAK JSEM SE UÁČEILA NA KLAVĀ•R

StĀ™eda, 04 Ā™Ā-jen 2023

Jako malĀj jsem byla straĀjnĀ aktivnĀ- dĀ-tĀ. V pondĀlĀ- vĀ½tvarka, v ĀterĀ½ klavĀ-r, ve stĀ™edu taneĀnĀ- a vĀ½tvarka Ātvrtek sbor a v pĀtek dramaĀĀk. Bylo mi deset a chtĀla jsem dĀlat vĀjechno. DomĀ- jsem chodila kolem ĀtvrĀ© odpole UĀenĀ- mi Ājlo, takĀ¾e nebylo nutnĀ© ubĀ-rat mĀ½ch zĀjmy. I kdyĀ¾ aĀ¾ tak moje zĀjmy to nebyly. Do vĀtĀjiny krouĀ¾ chodila proto, Ā¾e tam chodily moje kamarĀdky. Na klavĀ-r jsem se ale pĀ™ihlĀsila, protoĀ¾e jsem mĀla doma malĀ© dĀt klĀjvesy a umĀla jsem na nĀ zahrĀt maximĀlnĀ "OvĀĀici ĀtverĀici". RodiĀe mi ale pak koupili velkĀ© klĀjvesy a pĀ™ih mĀ-stnĀ- uĀitelce.

PanĀ- SuchĀj

uĀĀ-vala na zĀkladnĀ- Āj kole ve vedlejĀĀ- vesnici hudebnĀ- vĀ½chovu. UĀila i mĀcho tatĀnka a jeho sourozence a oni ji nemĀli rĀjdi. Docela jsem se bĀila, protoĀ¾e mĀ straĀjili s tĀ-m, co jim vĀjechno dĀlala, kdyĀ¾ je uĀila. Na prvnĀ- hodinu jsem Ājla i s tatĀnkem. Samou nervozitou jsem si rozkousala ret. Zazvonili jsme. Hned ve dvĀĀ™Ā-ch na nĀs vyletĀl jejich pes JonĀĀj. Byl to kĀ™Ā-Ā¾enec snad malamuta s pudlem. Byl to hroznĀ moc oĀklivĀ½ pes.

PanĀ- uĀitelka

nĀs vedla tmavou chodbou a po schodech nahoru. SkonĀili jsme v malĀ©m pokoji s piĀjnem a obrazem TomĀĀje Garika Masaryka. A vĀjude byly knihy. V celĀ©m jejich domĀ bylo ohromnĀ© mnoĀ¾stvĀ- knih, kterĀ© mĀ fascinovalo. Nejprve si panĀ- uĀitelka zkouĀjela mou rytmiku. Musela jsem vytleskĀvat slova. VzpomnĀla jsem si, Ā¾e stejnĀ½m zpĀ-sobem jsme se uĀili ve Āj kole uĀili rozdĀlovat slova na konci Ā™Ājdu. Ā lo mi to.

TatĀnek se dmul

pĀ½chou. PĀ™itím tohle by snad zvlĀdl kaĀ¾dĀ½. KdyĀ¾ jsme konĀili, dala mi stoh not, aĀ si je u nĀkoho nechĀjm okopĀ-rovat.

Tak jsem zaĀala

chodit do klavĀ-ru...

Z poĀĀjtku to byla opravdu zĀbava. StraĀjnĀ mĀ to bavilo. JenĀ¾e etĀ½dy byly ĀĀ-m dĀj delĀĀ- a sloĀ¾itĀĀ- a nudnĀĀĀ. ChtĀla jsem se nauĀit hrĀt skladbu Pro EliĀku, ale nedostala jsem se k tomu.

Bylo to uĀ¾

skoro rok, co jsem kaĀ¾dĀ© ĀterĀ½ Ājlapala ten straĀjnĀ½ kopec k jejich domu.

NechĀpu, jak

tam mohli Ā¾Ā-t. PanĀ- uĀitelka a jejĀ- sestra a sestĀ™ina dcera a jejĀ- manĀ¾el. Byla to Āj-lenĀj domĀcnost. PanĀ- uĀitelka byla korpulentnĀ- dĀjma. Nebyla moc vysokĀj a mĀla nemocnĀ© nohy. Teda ona byla celĀj nĀjakĀj nemocnĀj a dĀ-ky tomu byla tak tlustĀj.

JejĀ- sestra

byla skoro jako jejĀ- dvojĀe. MĀla dlouhĀ© vlasy aĀ¾ po pas, vlasy, kterĀ½m stĀĀ™Ā- ubralo na krĀjse.

ObĀ dĀjmy nosily

drdol. Nepamatuju si, Ā¾e bych nĀkdy vidĀla jejich vlasy upravenĀ© jinak neĀ¾ v drdolu.

Jako dĀ-tĀ jsem byla straĀjnĀ zapomnĀtlivĀj. VĀĀnĀ jsem zapomĀnala zpĀvnĀ-ky a noty, penĀ-ze za hodiny, penĀj ... ale panĀ- uĀitelce to nikdy nevadilo. ĀĀ-kala mi, Ā¾e kdyĀ¾ byla malĀj, byla ĀopnĀ stejnĀj. Asi ve mĀ vidĀla sebe samu pĀ™ed ĀjedesĀti lety. Moje prohĀ™eĀjky a chyby mi vĀ¾dycky bez mrknutĀ- oka promĀjela a mĀ straĀjnĀ mrzelo, Ā¾e mĀ ty hodiny pĀ™estĀjvajĀ- bavit.

Nechtěl jsem
dát návod, co máš nevědět, ale nevěděla jsem, jak to mám říct rodičům, jak to
naznačit paní- učitelce.

Nemohla jsem se
vymluvit ani na toho jejich ohavného psa, který po mě pokaždě vyjel, sotva jsem
vstoupila do dveří.

Jednou jsem přišla na hodinu. Paní- učitelka byla v kuchyni a chystala svačtinu
pro svou sestru, která byla zrovna nemocná. Já jsem rovnou nahoru, sedla si za
klavír, vytáhla noty a začala hrát. Uslýšela jsem kroky na schodišti a za chvíli
se ve dveřích objevila paní- učitelka. Sedla si vedle mě a pozorovala, jak mi
prsty kmitají po klávesách. Chvíli tam jen tak seděla a nic neřekla. Pak
najednou upadla hlavou na stůl piana. Lekla jsem se a přehmžla se o dvě
klávesy.

Zvuk, co vyjel
z pířina, by vzbudil snad i mrtvého, ale ona stála ležela. Chvilku jsem na ni
jenom tupě koukala a přemýšlela, jestli je opravdu mrtvá. Nevěděla jsem
co dát, a tak jsem pokračovala v rozehraném etě.

Když se nic
nedělo, začala jsem mlátit do kláves s tím, že to jí snad probudí.

Probudilo.
Oddechla jsem si že není mrtvá, že jí ať se tam usnula.

Zvedla se a šla
si udělat kafe a já se zvedla, šla domů a už se tam nikdy neobjevila.

Tak skončily moje hodiny klavíru, který jsem vlastně měla řídit...

Chodily/i jste taky na klavír? Jak na
to vzpomínáte?

Hrajete i dnes? MADDEAN